

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาศักยภาพของโครงการสถานีพัฒนาการเกษตรที่สูงตามพระราชดำริ ห้วยเมืองงาม เพื่อส่งเสริมให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษาศักยภาพของโครงการ ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะของสถานีพัฒนาการเกษตรที่สูงตามพระราชดำริ ห้วยเมืองงาม ในการส่งเสริมเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ได้ใช้ระเบียบวิธีวิจัย และเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ดังนี้

3.1 ประชากรกลุ่มตัวอย่างหรือผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มประชากร ในการศึกษานี้ คือประชากรที่มีความเกี่ยวข้องกับโครงการสถานีพัฒนาการเกษตรที่สูงตามพระราชดำริ ห้วยเมืองงาม ได้แก่ เจ้าหน้าที่รัฐ ซึ่งประกอบด้วย เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ที่ดูแลจัดการโครงการสถานีพัฒนาการเกษตรที่สูงตามพระราชดำริ ห้วยเมืองงาม ทหารครูโรงเรียนในพื้นที่โครงการฯหรือครูโรงเรียนสุฤทัย ครูการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ประจำตำบล (ครู กศน.) เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน นักท่องเที่ยว และชาวบ้านในหมู่บ้าน ซึ่งเป็นหมู่บ้านที่อยู่ในบริเวณพื้นที่โครงการสถานีพัฒนาการเกษตรที่สูงตามพระราชดำริ ห้วยเมืองงาม ได้แก่ บ้านบะหลา บ้านห้าหก บ้านห้วยเต่า บ้านอาฮู และบ้านอาเทอ

กลุ่มที่ 1 เจ้าหน้าที่รัฐ จำนวน 5 คนจาก 5 หน่วยงาน ได้คัดเลือกแบบเจาะจงกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานร่วมกับโครงการฯ ได้แก่ เจ้าหน้าที่โครงการสถานีพัฒนาการเกษตรที่สูงตามพระราชดำริ ห้วยเมืองงามที่รับผิดชอบงานเกี่ยวกับการส่งเสริมโครงการฯ เป็นแหล่งท่องเที่ยวโดยตรง คือ นายนิวัฒน์ วงจันเสื่อ เจ้าหน้าที่ทหารรักษาความปลอดภัย คือ สิบเอกศักดิ์ชัย ภูมิดี ครูโรงเรียนสุฤทัยซึ่งเป็นโรงเรียนในพื้นที่โครงการฯ คือครูมัณฑนา วิยะ หรือครูนาย ครูการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ประจำตำบล (ครู กศน.) คือ ครูวิทวัส คำลือ และเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน คือนายสาม เมืองดี

กลุ่มที่ 2 พนักงานโครงการฯ ทั้งหมด 5 คนจาก 5 ส่วนงาน ได้คัดเลือกแบบเจาะจงกลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการส่งเสริมโครงการฯ เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบงานด้านบริการและต้อนรับ คือนางสาวณิณี เตชะสืบ ด้านการพัฒนาและปรับปรุงภูมิทัศน์โครงการฯ คือนายวรสันต์ พรมวัน ด้านการส่งเสริมและอนุรักษ์ทรัพยากรฯ คือนายทรงเกียรติ พรมเมือง ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้หรือเศรษฐกิจพอเพียง คือนายนที ชัยชนะ และพนักงานทั่วไป คือนายอาเบ แสน่าง รวมจำนวน 5 คน

กลุ่มที่ 3 นักท่องเที่ยว จำนวน 10 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายจากนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวและพักค้างในพื้นที่โครงการฯ เฉลี่ยประมาณเดือนละ 10 คน รวมระยะเวลาการศึกษา 5 เดือน 50 คน ได้ทำการสุ่มมาเพื่อสัมภาษณ์เชิงลึก จำนวน 10 คน ได้แก่ นางกิติพจน์ เชื้อวิโรจน์ นายชนินทร์ อินทสุวรรณ นางสาวศิริกานต์ คำใส นายชเนษฐ์ อรุณรัตน์ นางประกาย วงศ์แก้ว นายนที บิณฑวิหก นางกิงกาญจน์ ศิลาอาสน์ นางเบญจวรรณ บัญตะจุฬา นายกิตติศักดิ์ มณีศิริ และ นางนุชจริย์ คูเมือง

กลุ่มที่ 4 ชาวบ้านในพื้นที่โครงการฯ ได้คัดเลือกแบบเจาะจงกลุ่มตัวอย่างชาวบ้านที่เป็นผู้นำ ได้แก่ ผู้นำหมู่บ้าน ประธานแม่บ้านหรือ อสม. ผู้ประกอบพิธีกรรมทางศาสนา ทั้งหมดหมู่บ้านละ 4-6 คน รวม 5 หมู่บ้าน คือ

บ้านชะหลา ประกอบด้วย ผู้นำหมู่บ้าน คือนายห่าเบ เขอกอง ผู้นำศาสนา คือนายทุชัย ตาห่อ และชาวบ้านทั่วไป 4 คน คือนายห่าซื่อ แซ่จาง นางบุญญานุช เขอกอง นางอาโหลมา แสนข้าง และนางหมีเกอะ เขอกอง ซึ่งมีตำแหน่งเป็น อสม.ประจำหมู่บ้านด้วย

บ้านอาชู ประกอบด้วย ผู้นำหมู่บ้าน คือนายอาหน่อ แลบือ ผู้นำศาสนา คือนายหล่อเกอ แลบือ กรรมการหมู่บ้าน คือนายอาทุ่ แลบือ นายสิตุ เซมื่อ และ อสม. คือนายเบชู ห้วยยื่อ และนายอาผ่า แรบอ

บ้านอาเทอ ประกอบด้วย ผู้นำหมู่บ้าน คือนายอาเจอ เปียร์เซ ผู้นำศาสนา คือนายจะโป จะอื่อ กรรมการหมู่บ้าน คือนายอาเซอ เปอร์เซ นายอาแย ห้วยยื่อ นายหล่อคิ อาหัง และนายอาซ่า เยเปียง

บ้านห้วยเต่า ประกอบด้วย นายประสือ จะแส ผู้นำศาสนา คือนายจะหงะ จะกู กรรมการหมู่บ้าน คือนายจะพอ พะยา และนายจะแส จะกอ

บ้านห้าหก ประกอบด้วย ผู้นำหมู่บ้าน คือนายยะปะ หมอโป ผู้นำศาสนา คือนายอาเก่า มาเยอะ กรรมการหมู่บ้าน คือนายลอทุ หมอโป นายมะดี บะเซอะ นายอาเบ เปียงແລ່ และนายหล่อแย วุ่ยยื่อ

3.2 ข้อมูลและแหล่งข้อมูล

การศึกษาเรื่องศักยภาพของโครงการสถานีพัฒนาการเกษตรที่สูงตามพระราชดำริ ห้วยเมืองงาม ในการส่งเสริมเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มืองค์ประกอบของวิธีการดำเนินการศึกษา แบ่งเป็นขั้นตอน ดังนี้

3.2.1 การศึกษาข้อมูลจากบุคคล (ข้อมูลปฐมภูมิ)

การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาศักยภาพของโครงการสถานีพัฒนาการเกษตรที่สูงตามพระราชดำริ ห้วยเมืองงาม ในการส่งเสริมเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ผู้วิจัยจึงได้คัดเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Information) โดยเป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องกับโครงการสถานีพัฒนาการเกษตรที่สูงตามพระราชดำริ ห้วยเมืองงาม เนื่องจากจะทราบข้อมูลและมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับโครงการสถานีพัฒนาการเกษตรที่สูงตามพระราชดำริ ห้วยเมืองงาม โดยแบ่งตามลักษณะการให้ข้อมูลดังนี้

1) กลุ่มเจ้าหน้าที่รัฐ ได้แก่ เจ้าหน้าที่โครงการสถานีพัฒนาการเกษตรที่สูงตามพระราชดำริ ห้วยเมืองงามที่รับผิดชอบงานส่งเสริมการท่องเที่ยว ทหาร ครู โรงเรียนในพื้นที่โครงการคือโรงเรียนสุขฤทัย คุรุการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ประจำตำบล (ครู กศน.) และเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าตอน ได้ศึกษาโดยการสัมภาษณ์ข้อมูลเกี่ยวกับ บริบทของโครงการฯ และศักยภาพของโครงการในการส่งเสริมเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

2) พนักงานโครงการ ได้แก่ ผู้ดูแล หรือทำงานในโครงการสถานีพัฒนาการเกษตรสูงตามพระราชดำริ ห้วยเมืองงาม ได้ศึกษาโดยการสัมภาษณ์ข้อมูลเกี่ยวกับ บริบทของโครงการฯ และศักยภาพของโครงการในการส่งเสริมเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

3) นักท่องเที่ยว ได้แก่ นักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวและพักค้างในโครงการสถานีพัฒนาการเกษตรที่สูงตามพระราชดำริ ห้วยเมืองงาม ได้ศึกษาโดยการสัมภาษณ์ข้อมูลเกี่ยวกับ และศักยภาพของโครงการในการส่งเสริมเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

4) ชาวบ้านที่อาศัยในพื้นที่ศึกษาซึ่งเป็นหมู่บ้านอยู่ในบริเวณพื้นที่โครงการฯ ได้แก่ บ้านชะหลา บ้านห้าหก บ้านห้วยเต่า บ้านอาซู และบ้านอาเทอ ได้ศึกษาโดยการสัมภาษณ์ข้อมูลเกี่ยวกับ บริบทของโครงการฯ และศักยภาพของโครงการในการส่งเสริมเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

นอกจากการศึกษาโดยการสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ข้อมูลดังกล่าวแล้ว ยังได้มีการประชุมกลุ่มย่อย โดยได้เชิญตัวแทนของกลุ่มเป้าหมาย คือ กลุ่มเจ้าหน้าที่รัฐ พนักงานโครงการ และกลุ่มเป้าหมายที่เป็นชาวบ้านคือทั้งผู้นำและชาวบ้านในชุมชน ร่วมประชุมกลุ่มย่อย เพื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับ การมีส่วนร่วมของชุมชนในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่โครงการฯ ศึกษาและสนทนาปัญหาและอุปสรรคของการส่งเสริมโครงการฯ เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ รวมทั้งหาแนวทางการพัฒนาต่อไป

3.2.2 การศึกษาข้อมูลจากเอกสาร (ข้อมูลทุติยภูมิ)

1) เอกสารวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อหาแนวคิดทฤษฎี ซึ่งช่วยให้ผู้วิจัยได้นำมาใช้ในการพัฒนารอบแนวคิด และเป็นแนวทางในการศึกษาในครั้งนี้โดยศึกษาจาก

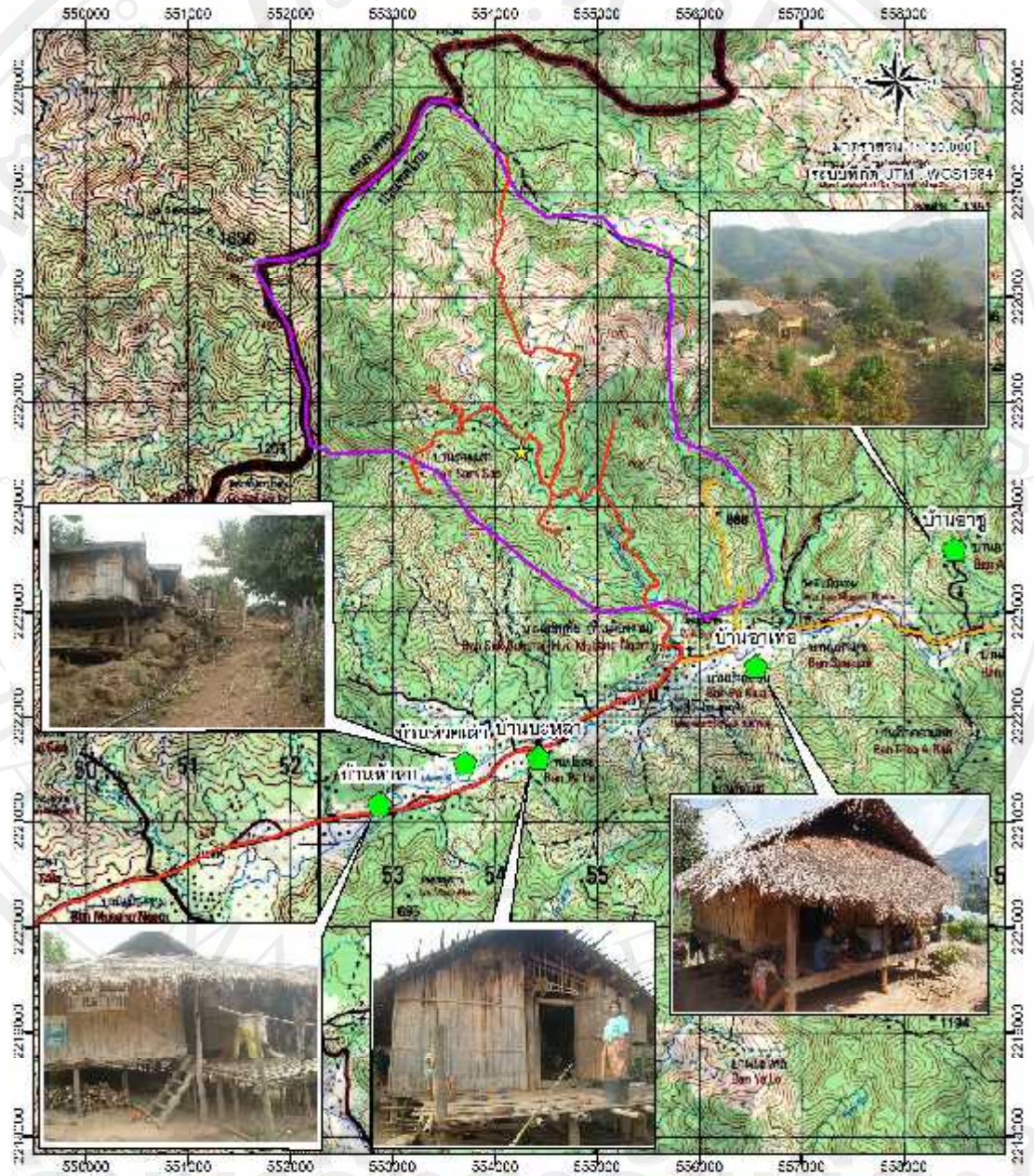
2) เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโครงการสถานีพัฒนาการเกษตรที่สูงตามพระราชดำริ ห้วยเมื่องงาม ได้จากเอกสาร โครงการพระราชดำรินเขตพื้นที่ภาคเหนือ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ปี 2551

3.3 ขอบเขตการศึกษา

3.3.1 ขอบเขตพื้นที่ศึกษา

ผู้ศึกษาได้เลือกศึกษาสภาพของโครงการสถานีพัฒนาการเกษตรที่สูงตามพระราชดำริ ห้วยเมื่องงาม ในการส่งเสริมเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยได้เลือกพื้นที่ศึกษาคือโครงการสถานีพัฒนาการเกษตรที่สูงตามพระราชดำริห้วยเมื่องงาม ตำบลท่าตอน อำเภอแม่เอย จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีขอบเขตเนื้อที่ 7,000 ไร่ มีหมู่บ้านในพื้นที่โครงการฯ ได้แก่ บ้านบะหลา ตั้งอยู่ในพิกัด X 554400 Y2221600 บ้านห้าหก ตั้งอยู่ในพิกัด X552800 Y2221100 บ้านห้วยเต่า ตั้งอยู่ในพิกัด X553700 Y2221500 บ้านอาชู ตั้งอยู่ในพิกัด X558500 Y2223500 และบ้านอาทอ ตั้งอยู่ในพิกัด X556600 Y2222500

แผนที่ภูมิประเทศแสดง สถานีพัฒนาการเกษตรที่สูงตามพระราชดำริ ห้วยเมืองงามและหมู่บ้านเป้าหมาย ตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่

สัญลักษณ์

- บ้านเป้าหมาย
- ถนนสายจากอำเภอแม่เมาะ
- ถนนสายจากอำเภอแม่แจ่ม
- ★ สถานีพัฒนาการเกษตรที่สูงตามพระราชดำริ ห้วยเมืองงาม
- ขอบเขตโครงการ

ภาพ 3.3 ขอบเขตพื้นที่ศึกษา

3.3.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

1) ตอนที่ 1 บริบทโครงการสถานีพัฒนาการเกษตรที่สูงตามพระราชดำริ
ห้วยเมื่องงาม

- ประวัติความเป็นมาของโครงการสถานีพัฒนาการเกษตรที่สูงตามพระราชดำริ
ห้วยเมื่องงาม

- ที่ตั้งและขอบเขตพื้นที่
- สภาพภูมิประเทศ
- สภาพภูมิอากาศ
- การคมนาคม
- สภาพเศรษฐกิจและสังคม
- การศึกษา
- ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี
- สาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวก

2) ตอนที่ 2 สักยภาพของโครงการสถานีพัฒนาการเกษตรที่สูงตามพระราชดำริ
ห้วยเมื่องงาม ในการส่งเสริมเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยศึกษา

ปัจจัยภายใน ได้แก่

- ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว
- กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
- บุคลากร
- งบประมาณ
- ความปลอดภัย
- สิ่งอำนวยความสะดวก
- ความสามารถในการรองรับ

ปัจจัยภายนอก ได้แก่

- เส้นทางคมนาคม
- นโยบายรัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- การส่งเสริมการท่องเที่ยวของภาครัฐและเอกชน

3) ตอนที่ 3 การเข้ามามีส่วนร่วมของชุมชนพื้นที่โครงการสถานีพัฒนาการเกษตร
ที่สูงตามพระราชดำริ ห้วยเมื่องงาม ในการส่งเสริมเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

- การมีส่วนร่วมในการวางแผนและการบริหารจัดการ

- การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ
- การมีส่วนร่วมในการติดตามและแก้ไขปัญหา
- การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล

4) ตอนที่ 4 ปัญหาและอุปสรรคในการส่งเสริมโครงการสถานีพัฒนาการเกษตรที่สูงตามพระราชดำริ ห้วยเมืองงาม ในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

โดยศึกษาโครงการสถานีพัฒนาการเกษตรที่สูงตามพระราชดำริ ห้วยเมืองงาม ว่ามีปัญหาและอุปสรรคอย่างไรในการท่องเที่ยวของโครงการฯ

5) ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาศักยภาพของโครงการสถานีพัฒนาการเกษตรที่สูงตามพระราชดำริ ห้วยเมืองงาม ในการส่งเสริมเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

ศึกษาโดยถ้าพบปัญหาและอุปสรรคจะหาข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาศักยภาพของโครงการสถานีพัฒนาการเกษตรที่สูงตามพระราชดำริ ห้วยเมืองงาม ในการส่งเสริมเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศต่อไปอย่างไร

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากประชากรที่กำหนดไว้ โดยมีวิธีการที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.4.1 การสัมภาษณ์ (Interview)

ผู้วิจัยได้ใช้การสัมภาษณ์ทั้งแบบไม่เป็นทางการ (Informal Interview) และแบบเจาะลึกข้อมูล (In-depth Interview) ร่วมกัน โดยเริ่มแรกของการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายทุกกลุ่มจะใช้การสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ (Informal Interview) ก่อน หลังจากนั้นจึงใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกข้อมูล (In-depth Interview) กลุ่มเป้าหมายที่สัมภาษณ์ ได้สัมภาษณ์ทั้ง 4 กลุ่มตามประเด็น ได้แก่ เจ้าหน้าที่ของรัฐ พนักงานโครงการฯ ชาวบ้านในชุมชนและนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวและพักค้างในพื้นที่โครงการฯ โดยได้กำหนดประเด็นการสัมภาษณ์ไว้ล่วงหน้าอย่างคร่าวๆ ทั้งนี้คำถามหรือประเด็นต่างๆ ได้มีการปรับเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ ประเด็นที่ใช้ในการสัมภาษณ์ประกอบด้วย

- 1) สภาพทั่วไปของโครงการสถานีพัฒนาการเกษตรที่สูงตามพระราชดำริ ห้วยเมืองงาม ประวัติความเป็นมา ลักษณะทั่วไปของโครงการฯ โครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค
- 2) ศักยภาพของโครงการสถานีพัฒนาการเกษตรที่สูงตามพระราชดำริ ห้วยเมืองงาม ในการส่งเสริมเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยมีการสัมภาษณ์ในส่วนของข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยภายใน

ปัจจัยภายนอก ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการพัฒนาโครงการสถานีพัฒนาการเกษตรที่สูงตามพระราชดำริ ห้วยเมืองงาม ในการส่งเสริมเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

3.4.2 การประชุมกลุ่มย่อย ((Focus group Discussion)

จัดการประชุมกลุ่มย่อยโดยมีการประชุมใน โครงการสถานีพัฒนาการเกษตรที่สูงตามพระราชดำริ ห้วยเมืองงาม จำนวน 4 ครั้ง ในแต่ละครั้งมีผู้เข้าร่วมประชุมไม่เท่ากัน โดยครั้งแรกมีผู้เข้าร่วมประชุม 10 คน ครั้งที่สองมีผู้เข้าร่วมประชุม 12 คน ครั้งที่สามและครั้งที่สี่มีผู้เข้าร่วมประชุม 11 คน โดยผู้ร่วมประชุมหรือสนทนา ประกอบไปด้วย กลุ่มเจ้าหน้าที่รัฐ พนักงานโครงการ และกลุ่มเป้าหมายที่เป็นชาวบ้านในชุมชน ได้ทำการศึกษาและสนทนาข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในพื้นที่โครงการฯ ศึกษาและสนทนาปัญหาและอุปสรรคของการส่งเสริมโครงการสถานีพัฒนาการเกษตรที่สูงตามพระราชดำริ ห้วยเมืองงาม เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ รวมทั้งหาแนวทางการพัฒนาต่อไป

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งจากเอกสารและบุคคลทั้งหมด ผู้วิจัยได้นำมาจัดแยกแยะ จัดหมวดหมู่ และนำมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อหาความเชื่อมโยงและหาความสัมพันธ์ของข้อมูล หรือปรากฏการณ์ หลังจากนั้นจึงได้ตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ของข้อมูล โดยการลงพื้นที่แบบวนซ้ำ เพื่อให้ได้ข้อมูลยืนยันสำหรับข้อมูลบางประเด็นที่ยังไม่ครบถ้วน เพื่อสะท้อนถึงศักยภาพของโครงการสถานีพัฒนาการเกษตรที่สูงตามพระราชดำริ ห้วยเมืองงาม ในการส่งเสริมเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

3.6 การนำเสนอข้อมูล

เนื่องจากการวิจัยดังกล่าวเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ การวิจัยใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ข้อมูล มีการรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ วิเคราะห์ แยกแยะข้อมูลตามประเด็นของการวิจัย และนำเสนอข้อมูลโดยการบรรยายเพื่อให้เห็นภาพ ครอบคลุมตามประเด็น และวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ได้ตั้งไว้ ดังนี้

3.6.1 บริบทของโครงการสถานีพัฒนาการเกษตรที่สูงตามพระราชดำริห้วยเมืองงาม ตั้งแต่ประวัติความเป็นมาของโครงการฯ ที่ตั้งและขอบเขต ลักษณะภูมิอากาศ การคมนาคม การศึกษา ศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม ซึ่งข้อมูลได้จากการศึกษาเอกสารและการสัมภาษณ์

3.6.2 ศักยภาพของโครงการสถานีพัฒนาการเกษตรที่สูงตามพระราชดำริ ห้วยเมื่องงาม ในการส่งเสริมเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยได้วิเคราะห์และบรรยายเกี่ยวกับ ปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก ของโครงการฯ ข้อมูลทั้งหมดได้จากการศึกษาเอกสารและการสัมภาษณ์

3.6.3 การเข้ามามีส่วนร่วมของชุมชนที่อยู่ในพื้นที่โครงการสถานีพัฒนาการเกษตรที่สูงตามพระราชดำริ ห้วยเมื่องงาม ในการส่งเสริมและพัฒนาโครงการฯเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ได้ข้อมูลจากการประชุมกลุ่มย่อย

3.6.5 ปัญหาและอุปสรรคในการส่งเสริม โครงการสถานีพัฒนาการเกษตรที่สูงตามพระราชดำริ ห้วยเมื่องงาม เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ได้ข้อมูลจากการประชุมกลุ่มย่อย

3.6.6 ข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาศักยภาพ โครงการสถานีพัฒนาการเกษตรที่สูงตามพระราชดำริ ห้วยเมื่องงาม เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยใช้ข้อมูลจากปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น และทำการประชุมกลุ่มย่อยเพื่อหาข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนา